

Nota de premsa

Departament de Comunicació
i Xarxes Socials
comunicacion@ivam.es

L'IVAM s'acosta al seu 30 aniversari recordant la Biennal de Venècia de 1976

Espanya. Avantguarda Artística i Realitat Social, 1936-1976 s'emmarca en la línia de Casos d'Estudi del museu

València. El director de l'Institut Valencià d'Art Modern, **José Miguel G. Cortés**, i el comissari de la mostra, **Sergio Rubira**, han presentat l'exposició *Cas d'estudi: Espanya. Avantguarda Artística i Realitat Social, 1936-1976*, que porta el mateix títol que la cèlebre exposició que es va presentar en la Biennal de Venècia de 1976.

"La Biennal de Venècia de 1976 va ser un esdeveniment històric molt important en el món de l'art ja que per primera vegada es va plantejar per al Pavelló Espanyol un projecte allunyat de l'oficialitat", ha explicat el director de l'IVAM sobre la mostra que reuneix 33 obres de la Col·lecció del museu d'artistes com **Pablo Picasso, Joan Miró, Julio González, Josep Renau, Eusebio Sempere, Antoni Tàpies, Antonio Saura, Monjalés, Jordi Teixidor, Equipo Crónica, Eduardo Arroyo i Alberto Corazón**, que van formar part d'aquella exposició històrica.

La intenció principal de l'exposició que es va organitzar en la Biennal de 1976 era **corregir la imatge que el règim franquista havia donat de l'art espanyol d'avantguarda en el context internacional i evidenciar com aqueix *vanguardismo havia sigut modelat pel procés d'una lluita ideològica.** "En aquest nou curs en el qual l'IVAM celebrarà el seu aniversari en 2019 ens plantejem conèixer el passat per a construir el futur", ha comentat el director del museu sobre la importància d'aquest nou Cas d'Estudi de l'IVAM, la línia d'exposicions que investiga els fons de la Col·lecció.

El IVAM se acerca a su 30 aniversario recordando la Bienal de Venecia de 1976

España. Vanguardia Artística y Realidad Social, 1936-1976 se enmarca en la línea de Casos de Estudio del museo

València. El director del Institut Valencià d'Art Modern, **José Miguel G. Cortés**, y el comisario de la muestra, **Sergio Rubira**, han presentado la exposición *Caso de estudio: España. Vanguardia Artística y Realidad Social, 1936-1976*, que lleva el mismo título que la célebre exposición que se presentó en la Bienal de Venecia de 1976.

"La Bienal de Venecia de 1976 fue un acontecimiento histórico muy importante en el mundo del arte ya que por primera vez se planteó para el Pabellón Español un proyecto alejado de la oficialidad", ha explicado el director del IVAM sobre la muestra que reúne 33 obras de la Colección del museo de artistas como Pablo Picasso, Joan Miró, Julio González, Josep Renau, Eusebio Sempere, Antoni Tàpies, Antonio Saura, Monjalés, Jordi Teixidor, Equipo Crónica, Eduardo Arroyo y Alberto Corazón, que formaron parte de aquella exposición histórica.

La intención principal de la exposición que se organizó en la Bienal de 1976 era **corregir la imagen que el régimen franquista había dado del arte español de vanguardia en el contexto internacional y evidenciar cómo ese vanguardismo había sido moldeado por el proceso de una lucha ideológica.** "En este nuevo curso en el que el IVAM celebrará su aniversario en 2019 nos planteamos conocer el pasado para construir el futuro", ha comentado el director del museo sobre la importancia de este nuevo Caso de Estudio del IVAM, la línea de exposiciones que investiga los fondos de la Colección.

Nota de premsa

Departament de Comunicació
i Xarxes Socials
comunicacion@ivam.es

El comissari de l'exposició, Sergio Rubira, ha destacat que **"mai fins a 1976 s'havia fet una exposició que contextualitzara les condicions polítiques i socials de la producció de les obres"**. D'ací la importància d'aquella mostra per a entendre "el relat de la història de l'art durant la dictadura", ha resumit el comissari.

Considerant el paper que van exercir els crítics i artistes valencians com **Tomás Llorens**, que va exercir de co-comissari, **Manuel García**, que va actuar com a secretari de la 'Comissió dels Deu' que va organitzar l'exposició, juntament amb artistes com **Jordi Teixidor**, **Equip Crònica**, **Equipo Realidad** o **Monjalés**, no és estrany que la Col·lecció de l'IVAM conserve més de 40 obres que van formar part de la mostra de 1976. "Algunes de les idees d'aquella mostra van prendre forma posteriorment en la creació de la Col·lecció de l'IVAM. És el cas, per exemple, de Julio González", ha postil·lat Sergio Rubira.

El recorregut de l'exposició en la galeria 3 de l'IVAM manté l'ordre que se li va donar en la mostra del 76 i que "començava mostrant les arrels de l'avantguarda amb imatges de la Guerra Civil i el Pavelló de la República de l'Exposició de París de 1939", ha manifestat el comissari.

A partir d'aquest moment, l'exposició segueix un recorregut circular amb l'escultura Cap de Montserrat girant, (1942) de Julio González per a culminar amb una altra imatge de dona, el retrat Sama de Langreo (1970) d'Eduardo Arroyo, que mostren l'heterogeneïtat de llenguatges artístics, sense oblidar els artistes forçats a l'exili.

El comisario de la exposició, Sergio Rubira, ha destacado que **"nunca hasta 1976 se había hecho una exposición que contextualizara las condiciones políticas y sociales de la producción de las obras"**. De ahí la importancia de aquella muestra para entender "el relato de la historia del arte durante la dictadura", ha resumido el comisario.

Considerando el papel que desempeñaron los críticos y artistas valencianos como **Tomás Llorens**, que ejerció de co-comisario, **Manuel García**, que actuó como secretario de la 'Comisión de los Diez' que organizó la exposición, junto con artistas como **Jordi Teixidor**, **Equipo Crónica**, **Equipo Realidad** o **Monjalés**, no es extraño que la Colección del IVAM conserve más de 40 obras que formaron parte de la muestra de 1976. "Algunas de las ideas de aquella muestra tomaron forma posteriormente en la creación de la Colección del IVAM. Es el caso, por ejemplo, de Julio González", ha apostillado Sergio Rubira.

El recorrido de la exposició en la galería 3 del IVAM mantiene el orden que se le dio en la muestra del 76 y que "comenzaba mostrando las raíces de la vanguardia con imágenes de la Guerra Civil y el Pabellón de la República de la Exposición de París de 1939", ha manifestado el comisario.

A partir de ese momento, la exposició sigue un recorrido circular con la escultura **Cabeza de Montserrat girando**, (1942) de Julio González para culminar con otra imagen de mujer, el retrato **Sama de Langreo** (1970) de Eduardo Arroyo, que muestran la heterogeneidad de lenguajes artísticos, sin olvidar los artistas forzados al exilio.